

Îngenuncheată, lumea

Danab

Îngenuncheată lumea, își plânge neputința
în fața Celui care, pe Tron de Slavă, stă,
N-a vrut ca să-L primească, și n-a vrut pocăința
și curg amare lacrimi pe fața ei, tristă!

Își vede morții care, cu miile-n cuptoare
sunt aruncați să ardă.. privește suspinând..
Te-ntreb o, lume, astăzi, vei putea sta-n picioare
fără de El în suflet, fără speranță-n gând?

Ți s-a făcut chemarea mereu, în cursul vremii
de-atâtea generații ce-au lăcrimat ca azi,
Isus pe crucea Lui te-așteaptă de milenii
să se-ndure de tine.. să-ți ștearg-al tău obraz!

Și să-ți răsară-n suflet speranța vindecării,
Căci totul se-noiește, necazul va fi dus..
Cum mugurii arată venirea primăverii,
Așa vei înflori în Mâna lui Isus.

Cât încă este ziuă, la Domnul te întoarce,
Cât inima ta poate ca să mai bată, azi,
Gasi-vei vindecare și-o minunată Pace
Doar Domnul te mai scapă și din acest necaz.

O, Doamne Sfânt privește spre lumea care pierе
Se-aude-un plâns de jale.. un plâns din piepturi mii..
Îngenuncheată lumea, își plânge-a ei durere,
Nu-ți pare rău, o, Doamne, că pier atâtea mii?

Oprește-Ți azi mânia.. să vină primăvara!
Cu flori și ghiociei.. și păsărele, mii
Revars-a Ta Putere și vindecă-ne țara,
Pământu-ntreg să scape de moarte și urgii!